Р Е Ш Е Н И Е
№ 43646

гр. София, 06.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова
ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Жана Петрова

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10630** по описа за **2026** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ (УС на АПИ) чрез юрисконсулт С. Г. срещу Решение № 2216/ 09.06.2026г. по НАХД № 11415/2025г. на СРС, 114 състав, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ-МРРБ, с който на „АИТ Интернешънъл Транспорт“ ЕООД, представлявано от управителя А. А. Т., е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП. С доводи за материална незаконосъобразност и необоснованост на решението, моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Ответникът – „АИТ Интернешънъл Транспорт“ ЕООД, представлявано от управителя А. А. Т., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол,

поради което е процесуално допустима.
За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:
На 15.04.2022 г. в 15:17 часа, ППС – влекач марка „М.“, модел „Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 20100 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, се движи по път А-2, в [община], км 6+804 с посока намаляващ километър, който път е включен в обхвата на платената пътна мрежа. Товарният автомобил е собственост на „АИТ Интернешънъл Транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. На посочената дата и час стационарна контролна точка 20142, разположена на път А-2, км. 6+804, заснема посоченото превозно средство, като е отчетено, че за него не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата – за превозното средство няма закупена валидна маршрутна карта или тол декларация за преминаването. За установеното бил генериран доказателствен запис № DD7B0DB3E1046424E053041F160A7C39, както и снимка на тежкотоварното МПС с отбелязване на стационарната контролна точка, датата и часа на записа и посоката на движение на специализирания автомобил. Контролното устройство № 20142 представлява автоматично устройство за записване на пътния трафик, разположено на метална рамка, неподвижно монтирана над път А-2 км. 6+804.
С оглед на горното от Агенция „Пътна инфраструктура“ е издаден Електронен фиш № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на собственика на превозното средство „АИТ Интернешънъл Транспорт“ ЕООД ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500.00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.
За да отмени оспорения електронен фиш, съдът се е позовал на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при приложението на специалния ред по чл. 189ж от ЗДвП, по който е констатирано и санкционирано нарушението по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.
Решението е валидно, допустимо и правилно.
С обжалвания електронен фиш на дружеството е вменено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба собственикът на пътно превозно средство е длъжен да не допуска движение на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на ППС. Съгласно чл. 179, ал. 3б, изр. 1 и 3 от ЗДвП собственикът на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от ЗП, се наказва с "глоба" в размер 2500 лева, а ако е юридическо лице/едноличен търговец – с "имуществена санкция" в размер 2500 лева. Когато в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател, имуществената санкция по ал. 2 се налага на него / чл. 187а, ал. 3 от ЗДвП/.
Настоящата инстанция изцяло споделя изложените от въззивния съд доводи за допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост на обвинението. Обжалваният електронен фиш е издаден преди 13.02.2024г. – датата, на която с ДВ бр. 13 от 13.02.2024г. е изменена разпоредбата на чл. 189ж от ЗДвП, следователно към момента на издаването му не е възможно ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушител по чл. 179, ал. 3б от

ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж от ЗДвП.
Крайният извод на съда се явява правилен и с оглед постановеното от СЕС по дело С-61/23 Решение от 21.11.2024 г., че член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер. От изложено следва, че налагането на имуществена санкция във фиксиран размер от 2500 лв., за което е издаден процесният ЕФ, се явява направено в противоречие с принципа за съразмерност, което противоречие на самостоятелно правно основание обуславя незаконосъобразността на процесния ЕФ.
По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.
С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 290 евро съгласно представения договор за правна помощ.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2216/ 09.06.2026г. по НАХД № 11415/2025 г. на СРС, 114 състав, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция "Пътна инфраструктура".
ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на „АИТ Интернешънъл Транспорт“ ЕООД –с. М., обл. П., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. А. Т., съдебни разноски по делото в размер на 290 евро или 567.19 лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.